

pere. *Αὐτή* scilicet *αἰτία* vel *ὁδὸς*, hac via, modo, ratione & causa, quoniam scilicet aliquid dixeris de rhetoribus, quod volentes credidimus, neque vllō modo tibi in ea re contradiximus. *ὅτι* respicit verbum *κλάσει*. *τούτο*, hoc quod sequitur *ἀεὶ ἔστιν ἀμείνων* &c. *ὡς* *τοῦτου*, in

A hac disputatione, vtrum præstet, diuitia ne an paupertas. *Πτερυγίζεις*.] verbum hoc ad auiculas pertinet, volitare gestientes, per atatem verò adhuc inuolucres: per metaphoram significat frustra conari, *ματασπονεῖν καὶ οὐδ' ἐν ἀνύειν*. Multa quidem dicis, verum nihil efficis.

Πε. *Ὅ* *π* *β* *ε* *λ* *π* *ί* *κ* *ς* *αὐτοῖς* *ποιῶ*. *σὺ* *ψ* *α* *δ* *ω* *δ* *ἔ* *σ* *τ* *ι* *μ* *ά* *λ* *ι* *σ* *α*

Ergo, quòd te omnes fugiunt? P A. Quia per me sunt meliores.

Α *π* *ὸ* *τῶν* *π* *α* *ῖ* *δ* *ων*. *τ* *ὺς* *γ* *ὸ* *π* *α* *τ* *έ* *ρ* *α* *ς* *φ* *ὸ* *ύ* *ρ* *ου* *σ* *ι*, *φ* *ρ* *ο* *ν* *οῦ* *ῶ* *τ* *α* *ς* *ἀ* *ε* *ῖ* *σ* *α*

B Id quod vel de pueris nosse imprimis promptum est: etenim illi

Αὐ *τ* *οῖς*. *οὔ* *τ* *ω* *δ* *ε* *ξ* *α* *γ* *ν* *ῶ* *σ* *κ* *ε* *ι* *ν* *χ* *α* *λ* *ε* *π* *ὸ* *ν* *ὡ* *σ* *α* *γ* *μ* *ῶ* *ς* *δ* *ι* *κ* *α* *μ* *ο* *ν*.

Patrum auersantur vultus, suadentum ipsis optima quæq̃.

Χ *ρ*. *τ* *ὸ* *ν* *Δ* *ί* *α* *φ* *ή* *σ* *ε* *ι* *ς* *ἄ* *ρ* *οῦ* *κ* *ὀ* *ρ* *θ* *ῶ* *ς* *ε* *ξ* *α* *γ* *ν* *ῶ* *σ* *κ* *ε* *ι* *ν* *τ* *ὸ* *κ* *ε* *ρ* *ά* *π* *η* *σ* *ο* *ν*.

Adeò, quid turpe, quid honestum discernere, res operosa est.

Κ *ἀ* *ν* *έ* *ι* *ν* *θ* *γ* *ὸ* *ν* *π* *λ* *ᾶ* *τ* *ο* *ν* *ἔ* *χ* *ε* *ι*. *τ* *ᾶ* *ύ* *τ* *ῶ* *ν* *δ* *ἡ* *μῖ* *ν* *δ* *ο* *π* *ο* *τ* *έ* *μ* *π* *ε* *ι*.

CH. Ergone Iouem etiam dices optima non dignoscere posse. (offert.

Π *ε*. *Α* *λ* *᾽* *ὡ* *κ* *ρ* *ο* *ν* *ικ* *ᾶ* *ς* *γ* *ν* *ῶ* *μ* *α* *ς* *ὄ* *ν* *τ* *ω* *ς* *λ* *η* *μῶ* *ν* *τ* *ε* *τ* *α* *ς* *φ* *ρ* *έ* *ν* *α* *ς* *ἀ* *μ* *φ* *ῶ*.

C Nam diuitias habet & ille, & eas nobis cælitus

Ὀ *Ζ* *εὺ* *ς* *Δ* *ή* *π* *ου* *π* *έ* *ν* *ε* *τ* *α* *ι*. *ἢ* *γ* *τ* *ὸ* *γ* *ε* *Δ* *ή* *φ* *α* *ν* *ε* *ρ* *ῶ* *ς* *σ* *έ* *Δ* *ι* *δ* *ά* *ξ* *ῶ*.

P A. O vere animis Saturninis, & lippis mentibus ambo:

Ε *ἰ* *γ* *ὸ* *ἐ* *π* *λ* *ᾶ* *σ* *τ* *ε* *ι*, *π* *ῶ* *ς* *π* *ο* *ι* *ῶ* *ν* *αὐ* *τ* *ὸ* *ν* *Ὀ* *λ* *υ* *μ* *π* *ι* *α* *κ* *ὸ* *ν* *ἀ* *γ* *ῶ* *ν* *α*.

Etiam Iuppiter ille ipse inops est: quod tibi iam manifestò

Ἰ *ν* *α* *τ* *οῖς* *Ἐ* *λ* *λ* *η* *ν* *α* *ς* *ἀ* *π* *ᾶ* *ν* *τ* *α* *ς* *ἀ* *ε* *ἰ* *δ* *᾽* *ε* *τ* *οῖς* *π* *έ* *μ* *π* *τ* *έ* *ξ* *ι* *ω* *α* *γ* *έ* *ρ* *ε* *ι*.

Demonstrabo: nam si diues erat, cur iuxta Elida quondam

Α *ν* *ε* *κ* *ή* *ρ* *υ* *τ* *ῆ* *ν* *τῶν* *ἀ* *θ* *λ* *η* *τῶν* *τ* *οῖς* *ν* *ικ* *ᾶ* *ν* *τ* *α* *ς*, *σ* *ε* *φ* *α* *ν* *ῶ* *σ* *α* *ς*

Certamen Olympiacum instituens, ut quinto quolibet anno,

Κ *ο* *τῖ* *ν* *ε* *σ* *ε* *φ* *ᾶ* *ν* *ῶ*, *κα* *ί* *τ* *ο* *ι* *χ* *ρ* *υ* *σ* *ᾶ* *ι* *μ* *έ* *λ* *λ* *ο* *ν* *ἔ* *χ* *ε* *ῶ* *ν*, *ε* *ἰ* *π* *ε* *ρ* *ἔ* *π* *λ* *οῦ* *τ* *ε* *ι*.

Omnnes illuc Græcos acciret, victores oleastro Praconis voce coronari voluit? si opulentus erat,

Σχόλια. *Ἀπὸ τῶν παίδων*.] δυσχερές ἔστι μαθεῖν τὸ δίκαιον. *εἶγε καὶ οἱ παῖδες εἴτε τομιθῶσι τὴν πατέρα. τὸν Δία φήσεις*] τὸ μὲν φήσεις λέγεται πρὸς τὴν Πενίαν. τὸ δὲ αὐτῶν δὲ ἡμῖν δόσπεμπε πρὸς τὸν Βλεψιδήμον. ἢ καὶ φήσεις πρὸς τὸν Βλεψιδήμον, ἢ γοῦν εἶποις καὶ τὸν αὐτῆς λόγον. *Ἄλλ' ὡς κρονικῆς γνώμας*,] ἢ γοῦν ἀρχαίαις μωραῖαις ἐσκοτισμένοι τὸ φρονεῖν. *παροιμία δὲ ἔστιν ὅτι τῆ ἀμβλυνοπούτων ἦτις εἰρηλακαὶ ὦν Νεφέλας. ἀντὶ δὲ τῆ γνώμας, χαφέλαι λήμας. λήμη δὲ ἔστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον. ὅπερ ἔπηλαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ γὰρ τῶν γεράντων δάκρυον παχὺ ὄν, λήμας μεγάλας ποιεῖ. σημαίνει οὖν τὸ τελευλωμένον τὰς φρένας, ὡσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζονται τὰς ὀφθαλμοῦς.*

terrogatio, sed ironia: Si muliercula, inquit, huic credis insanæ, dices Iouem etiam, quid verum & æquum sit ignorare. Nam eidem Blepsidemo dicuntur, αὐτῶν δὲ ἡμῖν δόσπεμπε. Vbi αὐτῶν magno contemptu proferatur, istam pauperiei & omnium calamitatum authorem, ad nos miseros homines transmittit. τὸν πολῦτον. Hoc ipsum prædixerat, ἀρχεὶ εἴτε τὴν ὀ Ζεὺς τῶν θεῶν; Cui respondit Carion, εἴτε τ' ἀργύριον, πλεῖστον γὰρ ἔστιν αὐτῶν κρονικῆς. O viris saturniis mentibus. Κρόνος temporum Deus poetis fingitur. Vnde κρόνιον Saturnium, id est, multorum annorum aliquid dicimus. Iam notius fuerit, antiqua pro stultis capi. Plato, ἀρχαιότερος εἰ τοῦ δέοντος, id est, antiquior es, id est, stultior quàm oporteat. Cicero, Negligimus ista, & nimis antiqua, & stulta dicimus. Quin hominem vecordem vocant κρόνον, Saturnum, quemadmodum nugæ & deliramenta κρόνους. Nec hinc abest quod Plutarchus homines ætate desipientes vocat κρονολήρους, quasi Saturni more hebescentes. *λημῶντε*. O viri animo macutientes, iudicio corrupto, inscitia, & ignorantia falli. Græcis, λήμη humor est in oculis crassus, qualis est hominibus ætate affectis. Vnde spissiores lachrymæ genitæ, sic oculorum aciem

GERARDVS. *φρονουῶντας*,] animo & secum illis quarentes optima, & saluberrima, optime illis volentes. Quomodo, inquit, filij patres suos fugiunt, non quod id quod sint patres (hoc nomine enim eos potius amplectuntur) sed quod patres de filiis exigant, quod ipsis bonum est. Sic & homines me fugiunt, non odio mei, sed virtutis & honesti quod in me est. *οὔτω*. Exclamat Penia dum perpendit quàm sit hominibus difficile virtutem sequi, & amare, cum filij, propter virtutem, etiam suos oderint patres. φήσεις. Verbum hoc non solum ad Peniam referri potest, sed & ad Blepsidemum, ut non sit in-

F